

ΧΑΣΤΟΥΚΙ ΣΤΟΝ ΑΤΤΙΛΑ

Δυο Κύπριοι φοιτητές ανέμισαν τη σημαία μας στο ματς Ελλάδα - Τουρκία

Της ΑΘΗΝΑΣ ΒΙΟΛΑΡΗ

Οι νέοι της Κύπρου ποτέ δεν ξεχνούν τη θάρρα μοιρασμένη πατρίδα, μήτε τα τουρκοπατημένα χωριά τους, έστω κι αν τάχουν γνωρίσει μόνο μέσα από τις αφηγήσεις των μανάδων και των γιαγιάδων τους. Δεν τα ξεχνάνε όπου κι αν βρίσκονται και γεμίζει η καρδιά τους πικρία κι αγανάκτηση κάθε που βλέπουν μια τούρκικη σημαία ν' ανεμίζει προκλητικά σ' ελληνικό χώμα.

Έτσι ένιωσαν κι οι δυο φοιτητές μας στην Αθήνα, ο Μιχάλης Τσιγκκάς από την Κυθρέα και ο Γιώργος Παττίχης από την Κυρά της Μόρφου, όταν μπαίνοντας στο Ολυμπιακό Στάδιο είδαν εκατοντάδες τούρκικες σημαίες να κυματίζουν πάνω στις κερκίδες. Την είδηση τη διαβάσαμε πριν τρεις εβδομάδες στις εφημερίδες. «Δυο Κύπριοι μπήκαν στο γήπεδο και ντρόπιασαν τον Αττίλα».

Ο Μιχάλης βρίσκεται αυτές τις μέρες στην Κύπρο για να περάσει το Πάσχα με τους δικούς του, ενώ ο Γιώργος έμεινε στην Ελλάδα. Συναντήσαμε προχτές το Μιχάλη και του ζητήσαμε να μας διηγηθεί τι ακριβώς έγινε στις 29 του Μάρτη, στο Ολυμπιακό Στάδιο όταν γινόταν ο ποδοσφαιρικός αγώνας Ελλάδος - Τουρκίας.

Μόλις ακούσαμε πως θα γινόταν αγώνας ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία αποφασίσαμε να πάμε μαζί με το φίλο μου το Γιώργο. Πιάσαμε μια σημαία ελληνική με ζωγραφισμένη πάνω την Κύπρο και φτάσαμε στο γήπεδο είκοσι περίπου λεπτά πριν αρχίσει ο αγώνας.

Όταν φτάσαμε στο Ολυμπιακό στάδιο αντικρύσαμε την τουρκική σημαία να κυματίζει. Αυτό μας αναστάτωσε και ο Γιώργος είπε αμέσως: «**Αυτή η σημαία πρέπει να κατεβεί**». Πράγματι όταν μπήκαμε μέσα στο στάδιο προσπαθήσαμε να πλησιά-

σουμε εκεί που ήταν η σημαία, αλλά στεκόντουσαν τρεις ένοπλοι αστυνομικοί γι αυτό και δεν δοκιμάσαμε να το κάνουμε.

Λίγο πριν αρχίσει ο αγώνας, η τούρκικη ομάδα μπήκε στο γήπεδο για προθέρμανση και την ίδια ώρα όλοι οι Τούρκοι φίλαθλοι άρχισαν να κυματίζουν τούρκικες σημαίες από τις κερκίδες. Αυτό μας έκανε να αισθανθούμε μεγαλύτερη αγανάκτηση. Στο μυαλό μας στριφογύριζαν οι θαρραροτήτες τους στην Κύπρο, η κατοχή, τα χωριά μας...

Αποφασίσαμε με το Γιώργο να μπούμε μέσα στο γήπεδο. Εγώ ήξερα τα κατατόπια του Ολυμπιακού Σταδίου, αφού σπουδάζω στη Γυμναστική Ακαδημία και εκεί γυμνάζομαι, κι έτσι μπήκαμε από διαδρόμους που δεν θα μας έβλεπαν. Ήταν μόνο ένας αστυνομικός από εκεί που πήγαμε και δεν μας είδε. Όλα έγιναν αστραπιαία. Μόλις μπήκαμε στο γήπεδο, έβγαλα από το σακκάκι μου την ελληνική σημαία με την Κύπρο και τρέξαμε προς το μέρος των Τούρκων φιλάθλων. Αμέσως αρχίσαμε να φωνάζουμε: «**Η Κύπρος είναι ελληνική**», «**Τα σύνορά μας είναι στην Κερύνεια**», «Έξω οι Τούρκοι από την Ελλάδα» και άλλα παρόμοια συνθήματα.

Το πιο συγκινητικό ήταν πως αυθόρμητα όλοι σχεδόν οι Έλληνες και Κύπριοι φίλαθλοι άρχισαν να φωνάζουν κι αυτοί συνθήματα από τις κερκίδες.

— **Κι αμέσως μετά σας συνέλαβαν;**

Συνέλαβαν εμένα πρώτα γιατί ο Γιώργος κατάφερε να τους ξεφύγει. Με οδήγησαν στο κρατητήριο του σταδίου και σε λίγα λεπτά έφεραν και το Γιώργο. Μας σχημάτισαν δικογραφία, μας έπιασαν τα αποτυπώματα και μας ρωτούσαν γιατί το κάναμε. Τους απαντήσαμε, βέβαια, πως είμαστε Κύπριοι και νιώσαμε αγανάκτηση. Ένας

Ένα τέταρτο πριν αρχίσει το ματς, δυο Έλληνες φίλαθλοι, με τη σημαία που βλέπετε, στον αγωνιστικό χώρο. Κατευθύνθηκαν προς το μέρος όπου τρεις-τέσσερις Τούρκοι έστισαν τις δικές τους σημαίες. Το γήπεδο φώναζε «η Κύπρος είναι ελληνική».

από τους αστυνομικούς φώναζε πως οι Κύπριοι δεν πρέπει να δημιουργούν προβλήματα στην Ελλάδα με αυτό τον τρόπο. Ένας άλλος, όμως, αστυνομικός μας αντιμετώπισε με πολλή κατανόηση και αργότερα μας αποκάλυψε πως είχε συγγενή που πολέμησε το 1974 στην Κύπρο και τώρα είναι αγνοούμενος.

— Στον ίδιο αγώνα είχαν συλλάβει και τρεις Τούρκους;

— Ναι, ήταν ένας Κούρδος και δυο αριστεριστές που ζουν στην Ελλάδα. Κι αυτοί μπήκαν στο γήπεδο μετά από μας και φώναζαν συνθήματα εναντίον του καθε-

στώτος στην Τουρκία. Μόλις τους έφεραν στο κρατητήριο μας μίλησαν με σπασμένα ελληνικά και μας έκαναν με τα χέρια τους το σήμα της νίκης. Όταν ο ένας μας είπε πως είναι από τα Άδανα, τον ρωτήσαμε αν ζουν αγνοούμενοι κι αυτός μας απάντησε πως πρέπει να ζουν ορισμένοι.

Στο τέλος, μετά από τρεις ώρες, μας άφησαν ελεύθερους.

— Μιχάλη αυτό που έκανες θα το ξανάκανες αν σου δινόταν η ευκαιρία;

— Φυσικά θα το ξανάκανα. Δεν το κάναμε για να δημιουργήσουμε φασαρία αλλά γιατί θέλαμε να περάσουμε ένα μήνυμα για την απάνθρωπη κατοχή στην πατρίδα μας.